

Виступ Президента Республіки Польща Анджея Дуди перед Верховною Радою України

22 травня 2022 року

Володимире!

Дорогі Друзі!

як мені тепер виступати, коли зворушення блокує мою гортань?

Дякую Вам від усієї душі,

Володимире!

дякую від імені Жешова, його мешканців, дякую від імені Підкарпаття,
всього польського пограниччя з Україною, жителів цього регіону,
дякую від імені всіх поляків. Величезне спасибі Тобі за Твої чудові
слова. Дякую від усієї душі.

Ще не вмерла України і слава, і воля,
ще нам браття українці, усміхнеться доля.

Jeszcze Polska nie zginęła,
kiedy my żyjemy,
co nam obca przemoc wzięła,
szablą odbierzemy.

*Шановний Пане Президенте, Друзе Володимире,
Шановний Голово,
Шановні Пані та Панове Депутати,
Шановні Пані та Панове,
Всі Дорогі Гості, що прибули,
Дорогі українські друзі!*

Я сьогодні в прекрасному, гордому Києві, в столиці вільної,
незалежної, демократичної України, яка майже 90 днів чинить
героїчний опір варварській агресії. Я теж був тут 23 лютого, всього
за кілька годин до початку російського вторгнення. Я був, щоб
підтримати Україну та її народ у надзвичайно важкий час і запевнити,
що Польща ніколи не залишить Україну на самоті.
Я також був тут трохи більше місяця тому з президентами країн Балтії -
Литви, Латвії та Естонії, з перевіреними друзями Вашої країни, щоб
говорити про конкретну допомогу для Вас.

Але під час того візиту до Києва в першій половині квітня я також був у Бородянці та Ірпіні. Я на власні очі бачив сліди злочину. Я бачив безмір людського нещастя. Я бачив страждання, я бачив біль, я бачив зруйновані будинки. Я бачив немислиму трагедію Вашого народу. Я знаю, які жахливі діяння вчинили в Бучі та інших місцях варварські загарбники.

Вони мають відповідати за це перед національними трибуналами! Це необхідно, якщо світ дійсно має бути праведним світом! Якщо світ дійсно має бути вільним світом!

Але, незважаючи на великі руйнування, незважаючи на жахливі злочини, великі страждання, які щодня переживає український народ, російські загарбники Вас не зламали. Їм це не вдалося. Я глибоко вірю в те, що у них ніколи це не вийде.

І я хочу сказати щосили: вільний світ сьогодні має обличчя України.

Як Президент Республіки Польща, я маю честь виступати перед Вами - представниками українського народу - в українському парламенті, в місці, де б'ється серце вільної, незалежної і демократичної України. Це величезний привілей і вирізнення. Я сприймаю це як великий жест дружби щодо Польщі та поляків і дякую за це від усього серця. Дякую Вам, Друзі.

*Вельмишановні Депутати,
Всі Достойні Гості, що прибули,
але насамперед Володимире,
Шановний Пане Президенте,
Пане Голово!*

Історичний момент дає Україні та Польщі неймовірний політичний шанс як двом спорідненим народам однієї і тієї ж частини Європи.

Пане Президенте, Володимире!

Ти сам говорив, що нас разом більше 80 мільйонів і що разом ми сильніші. Ми не повинні занепасти цей шанс.

Дорогі Українські Друзі!

Я хочу, щоб ви знали, що Ваші рідні – дружини, батьки, діти, онуки, ці мільйони людей, яким довелося виїхати з України, в тому числі і в Польщу, рятуючись від трагедії війни, – сьогодні не є біженцями в нашій країні. Вони наші гості. Запевняю вас, що коли Ви так мужньо боретеся за незалежність своєї країни, вони в польських домівках в безпеці. І вони благополучно зможуть повернутися на батьківщину після того, як ви переможете російського окупанта. Я глибоко вірю в те, що так воно і буде.

Це своєрідний парадокс, що таке велике зло, яке вчиняють в Україні загарбники, звільнило, з іншого боку, таке велике добро. Я вірю, що це добре, ці дружні відносини між мільйонами поляків і українців зроблять нас вже назавжди добрими сусідами. Це великий, епохальний, історичний шанс і великий, епохальний, історичний прорив.

Пане Президента, Володимире!

Пані та Панове Голови!

Верховна Радо!

Я стою перед достойною Верховною Радою як президент Польщі, щоб подякувати Вам – я наголошую: я стою, щоб подякувати.

Досі Ви дякували. Ви кажете, що Польща відкрила кордон для 3,5 мільйонів українських біженців і стала домівкою для понад 2 мільйонів з них. Це правда.

Ви кажете, що Польща передала Україні величезну кількість танків, бронетранспортерів, ракетних установок, озброєння, боєприпасів – на суму майже 2 мільярди доларів, що вона продовжує говорити іншим, що Україна повинна мати підтримку вільного світу. Це правда.

Що Польща несе допомогу та не злякалася російських, московських погроз. Це також правда. Ви кажете, що Польща відкрила свій кордон і надала українцям ті самі права, що мають поляки, і що ваших дітей прийняла до шкіл. І це теж правда.

Проте це не ми герої. Герої – це Ви!

Я говорю про це з гордістю, тому що Польща надала Україні підтримку, тому що ми в Вас вірили та віримо. За багато місяців до початку війни я був переконаний, що Україна буде ефективно протистояти Росії; що вона буде як герой поеми великого Івана Франка, як «дух що тіло рве до бою, рве за поступ, щастя й волю».

Дякую Вам сьогодні за те, що Ви захищаєте Європу від нашестя варварства та нового російського імперіалізму; що Ви показуєте тиранам їхнє місце; що Ви довели, що дух вільного народу найсильніший! Дякую за це від щирого серця. Ти показала, Україно, що Ти, як говорить Твій гімн, козацького роду. Ви великі!

Я звертаюся до Ваших солдатів - до українських воїнів, які борються в Збройних Силах України, Національній гвардії, підрозділах Територіальної оборони, до героїчних захисників Маріуполя, а також до тих, хто зараз перебуває в російському полоні, і до тих, хто на всій лінії фронту чинить запеклий опір загарбникам.

Ви – герої України. Але Ви також герої Польщі, Європи та всього світу.

Дякую Вам з усієї душі! Прийміть нашу велику повагу. Велику! Від щирого серця дякую Вам від імені польського народу, дякую за Ваш опір, за Вашу жертовність, за Вашу мужність, за Вашу любов до свободи та любов до батьківщини. Саме вона стане джерелом Вашої перемоги. Ми глибоко в це віримо.

Шановні Пані та Панове!

Вороги не раз намагалися нас посварити, направити один проти одного. Сьогодні теж намагаються, лякаючи поляків українцями та українців поляками. Використовуючи для цього болючі теми з нашого спільного минулого, з нашої історії. Але це їм не вдасться! Ми надто добре вивчили ці методи. Ми знаємо, що напруженість у польсько-українських відносинах служить лише чужим інтересам. А нам, полякам і українцям, шкодить! Наші обидва народи – це багатовікова історія. Чудова історія, але також дуже складна в багатьох моментах.

Ми взаємно зробили багато помилок, за які заплатили високу ціну.

Про це в Україні, у Львові, говорив Папа Римський Іван Павло II, великий заступник миру та польсько-українського примирення.

Я пригадаю його пам'ятні слова:

"Нехай, завдяки очищенню історичної пам'яті, всі будуть готові поставити те, що об'єднує, вище від того, що розділяє, щоб разом побудувати майбутнє, засноване на взаємній повазі, братерській спільноті, братерській співпраці та справжній солідарності".

Так сказав Іван Павло II у Львові.

Сьогодні, як ніколи, ми разом виконуємо це послання. І ми повинні реалізувати його і надалі на основі правди та взаємної поваги. Під час мого останнього візиту до Ватикану, не так давно, я поклав на могилу святого Івана Павла II два вінки: біло-червоний і синьо-жовтий.

І я молився разом зі своєю дружиною, з нашими співробітниками, з поляками, які якраз були в Базиліці Св. Петра, але і з присутніми там, на місці українцями, за вільну, незалежну, суверенну Україну, яка буде жити в дружбі з вільною, суверенною та незалежною Польщею, за щастя та взаємну співпрацю наших країн і народів, за всіх нас, за Ваші сім'ї; за мир і дружбу, за безпечне майбутнє.

Дорогі Друзі!

Саме за безпечне майбутнє український народ героїчно бореться з російським загарбником вже три місяці. Багато держав, багато експертів, світові ЗМІ передбачали, що це буде швидка та переможна війна Росії, що Київ впаде за три дні. Але вони не могли помилитися більше. Він не впав ні в три, ні в 33, ні в 53, ні в 83 дні! І не впаде! Він не впаде! Я в цьому не сумніваюся!

І коли майже всі, будучи переконаними в цьому, що Київ впаде, евакуювали звідси свої посольства, польський посол Бартош Ціхоцький залишився в Києві. Він був тут з Вами під час бомбардувань і під час атаки на Київ, і він тут зі мною. Дякую, Пане Посол, за гідне представництво Республіки Польща там, де це потрібно найбільше. Дякую від усієї душі!

Шановні Пані та Панове!

переможна битва за Київ, переможна битва за Харків, героїчна оборона Маріуполя назавжди записалися вже на сторінках історії. Ніхто цього не зітре. Україна показала всьому світові, що здатна протистояти імперській Росії. Адже ніхто в це не вірив, а сталося і відбувається! Росія не реалізувала жодної зі своїх стратегічних цілей повною мірою. Вона зазнала величезних втрат і несе їх весь час. Це великий успіх української держави, це великий успіх українських збройних сил, це великий успіх української влади – це Ваш великий успіх, всього народу!

Західний світ об'єднався навколо України. Велика в цьому заслуга Сполучених Штатів і лідерства з боку президента Джо Байдена. У ситуації реальної загрози підтверджується, що сильне американське лідерство і надалі необхідне світу. Київ – це місце, з якого ясно видно, що нам потрібно більше Америки в Європі – як у військовому, так і в економічному вимірі.

На жаль, в Європі останнім часом лунали та лунають тривожні голоси, щоб Україна поступилася вимогам Путіна. Хочу чітко сказати: тільки Україна має право вирішувати своє майбутнє.

Тільки Україна має право вирішувати сама за себе!

Світ, міжнародне співтовариство, повинні вимагати від Росії припинення агресії, повного виходу з території України, припинення порушення міжнародного права. Ні про які переговори та рішення за спиною України не може бути й мови! Нічого про Вас без Вас! Абсолютно! Це залізне правило! Його треба дотримуватися!

Сьогодні це не Ви, це західний світ здає іспит на достовірність, на те, чи дійсно його цінності щось значать. Якщо Україною пожертвують заради миру, економічних інтересів чи політичних амбіцій, хоча б сантиметром її території та шматочком суверенітету, це буде величезним ударом не лише для українського народу, а й для всієї спільноти Заходу. У мене немає ніяких сумнівів у цьому!

Саме час і Ваше майбутнє покажуть, чи основа західного світу, такі цінності, як: демократія, права людини, солідарність, тільки красиво звучать, але, в зіткненні з жорстокою реальністю, нічого не значать, чи вони дійсно щось значать. Ми не можемо допустити, щоб вони

виявилися порожніми словами. Ми не можемо цього допустити. Це велика відповідальність Заходу перед Україною. Це велика відповідальність міжнародного співтовариства перед Вашим народом і Вашою державою. У мене немає ніяких сумнівів в цьому.

Після Бучі, Бородянки, Маріуполя не може бути повернення до *business as usual* із Росією, Шановні Пані та Панове Президенти, Шановні Пані та Панове Прем'єр-міністри, Шановні Пані та Панове Депутати парламентів усього світу!

Не може бути повернення до business as usual! Чесний світ не може цього зробити, перейшовши до порядку денного над злочином, над агресією, над порушенням основних правил.

Дорогі Друзі!

Ми, як Польща, давно застерігали Європу від імперських зазіхань Росії та Путіна. Від бажання відновити вплив Советського Союзу, а можливо, і царської Росії. Від залежності від російських енергоносіїв.

Ми говорили, що насправді це зброя, яку можна використати проти Європи, проти народів. Ми говорили... На жаль, нас не послухали. Нехтували нашими попередженнями. Нас звинувачували в русофобії.

Сьогодні світ тихо визнає, що ми мали рацію, але – повірте – це надзвичайно гірке задоволення.

Про загрозу з боку Росії неодноразово говорив святої пам'яті Президент Лех Качинський. Мій професор, мій учитель, мій президент і великий друг України. Я бачив зблизька, як він боровся за те, щоб прийняти Україну та Грузію до Північноатлантичного альянсу.

Минуло саме 14 років від саміту в Бухаресті, на якому могли бути прийняті ці історичні рішення, які дали б Україні план для членства в НАТО. Якби тоді дослухалися до президента Леха Качинського, то, ймовірно, не було б агресії в 2014 році, не було б нинішньої війни, не було б величезних руйнувань, людських страждань. Історія склалася б інакше.

Це мав би бути великий докір сумління для деяких європейських лідерів. Тому так важливо, щоб сьогодні не повторювалися ті ж фатальні помилки, які призводять до такої кількості нещасть. Ніколи не можна цього допустити.

Шановні Пані та Панове!

Дорогі Друзі!

Польща підтримує і буде підтримувати Україну. Я особисто не

заспокоюсь, поки Україна не стане членом Європейського Союзу в повному розумінні цього слова. Моє велике бажання і мрія – і як Президента Республіки Польща, і просто як людини – щоб ми могли разом побудувати спільне майбутнє. Зрештою, це дуже важливо не тільки для нас, а передусім для наступних поколінь, для наших дітей, для наших онуків – якою далі, в наступні століття буде наша частина Європи, як тут житимуть люди. Я вірю, що як вільні, щасливі, самоврядні, ті, хто будує майбутнє, розвивається, можуть реалізувати свої амбіції. Я в це глибоко вірю.

Нагадаю, що саме Польща – як перша держава – визнала незалежність України у 1991 році. У 1992 році наші перші президенти тоді повністю незалежних країн підписали Договір про добре співробітництво та взаємне сусідство. Але сьогодні я вважаю, що можна з упевненістю сказати, що момент історії заново формує наші відносини. Це ті факти, про які я говорив і які, здається, ніхто не зможе заперечити.

Сьогодні настав час, на моє глибоке переконання, для нового польсько-українського договору про добросусідство, для договору, який враховуватиме все, що ми разом побудували у наших відносинах, хоча б в останні місяці.

Нинішня війна також показала, наскільки недостатньою є мережа автомобільного, залізничного та інфраструктурного сполучення, що з'єднує наші країни. Настав час надолужити ці запізнення. Польсько-український кордон має об'єднувати, а не роз'єднувати. Це має бути нашою великою метою прямо зараз. Нехай однією з тривалих ознак наших відносин буде швидкісна залізниця, яка з'єднає Київ з Варшавою. Ми побудуємо її разом. Я вірю, що ми зможемо зробити це вже в найближчі роки.

Як я запевняв хвилину тому, ми, як Польща, будемо активно підтримувати Україну на її шляху до членства в Європейському Союзі – тепер до статусу кандидата. З усіх сил, пане Президенте! Але і до членства в ЄС, як я вже сказав, в повному сенсі цього слова. Бо місце вільної та демократичної України – в об'єднаній Європі. Я це добре знаю, але насамперед Ви це добре знаєте. І я глибоко вірю в те, що саме таким буде в майбутньому рішення Вашого суспільства, українського народу. Що саме таке рішення прийме український народ. Що він так і скаже, коли на це прийде час.

Я вірю в те, що разом ми постараємося максимально наблизити цей час. Особисто я дуже зацікавлений і в тому, щоб Україна приєдналася до Ініціативи трьох морів, яка об'єднує країни нашого регіону, членів Європейського Союзу. З Україною ця ініціатива, безумовно, буде набагато сильнішою.

Ми хочемо підтримувати нашу енергетичну незалежність, а також брати активну участь у відбудові Вашої батьківщини від воєнних руйнувань.

Потрібні спеціальні фонди, фонди на відбудову. Я буду говорити про це вже найближчими днями зі світовими лідерами на саміті в Давосі.

Але пам'ятаймо, що Україна має бути відбудована насамперед за рахунок агресора – це вимоги історичної справедливості.

За рахунок Російської Федерації, яка вторглася в Україну, яка сьогодні руйнує будинки в Україні, яка руйнує українську промисловість, яка забирає український врожай, яка вбиває людей в Україні. Україна повинна бути відбудована насамперед за рахунок воєнних репарацій. Для цього, перш за все, мають бути виділені російські валютні резерви, які зараз заморожені в західних банках, а вони величезні. Величезні!

Саме Росія зруйнувала Україну, і саме Росія повинна за це заплатити. У мене немає ніяких сумнівів у цьому. І я вірю в те, що жодна чесна людина в світі теж не сумнівається в цьому. Зрозуміло, хто агресор, і на кого напали, чия земля нищиться.

Дорогі друзі!

Під час наших розмов з Володимиром, з Вашим Президентом, ми часто згадували про польсько-українське ЄВРО-2012. Хтось посміється, а може, й обуриться, що я говорю про це сьогодні, тут, у Верховній Раді. Але згадайте ті радісні дні. Згадайте ту чудову кампанію, ті величезні інвестиції, які ми тоді робили. Цю радість, яка була вилита в наші суспільства завдяки тому, що ми досягли успіху. І що разом ми реалізували грандіозний проект. Я глибоко вірю в це, Дорогі мої, що попереду ще не один такий проект, що ми ще будемо спільно реалізовувати великі європейські та світові проекти, зокрема спортивні, але й інші.

Україна виграє війну, подолає труднощі і буде відбудована ще красивішою, ніж була до російської агресії. Я в цьому впевнений.

Хай живе вільна, суверенна, незалежна Україна!
Хай живе Польща!